

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 8Sžf/111/2013                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 7011200526                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 29.01.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | CSc., JUDr. Eva Babiaková      |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:7011200526.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Róbert Kováč R & K, so sídlom Budovateľská č. 647/23, Rožňava, zastúpený JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom, AK so sídlom Hviezdoslavova č. 4, Rožňava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Mierová 23, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Colného riaditeľstva SR zo dňa 1. apríla 2011, č. 41593/2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/54/2011 - 39 zo dňa 19. júna 2013, jednohlasne, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/54/2011 - 39 zo dňa 19. júna 2013, p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia bývalého Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 41593/2009 zo dňa 01.04.2011. Týmto rozhodnutím bolo potvrdené rozhodnutie Colného úradu Košice zo dňa 01.10.2009, č. 171/41481/2009-5631-T, ktorým podľa § 41 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov bola uložená žalobcovi pokuta vo výške 331,93 € za spáchanie správneho deliktu podľa § 41 ods. 1 písm. a/ cit. zákona, ktorého sa žalobca dopustil tým, že dňa 23.06.2006 pri miestnom zisťovaní vykonanom v rámci výkonu daňového dozoru Colným úradom Košice v prevádzke daňového subjektu „U Mariky“ Jovická 23, Rožňava, skladoval 160 ks cigariet zn. SOHO na spotrebiteľskom balení cigariet označených falzifikátmi slovenských kontrolných známk. Krajský súd v rozsudku dospel k záveru, že prvostupňové rozhodnutie ako aj rozhodnutie Colného riaditeľstva SR boli vydané v súlade so zákonom. Podľa názoru krajského súdu v konaní bol náležite zistený skutkový stav veci a rozhodnutia majú zákonom stanovené formálne náležitosti. Žalobcovi nebolo priznané právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku žalobcu podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zrušil prvostupňový rozsudok a vec

vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a žalobcovi priznal náhradu trov konania. v odvolaní zopakoval námietky uplatnené už v podanej žalobe. Nesúhlasil s tým, že bol postihnutý sankciou za správny delikt na základe objektívnej zodpovednosti. Pri kontrole predložil doklad o nadobudnutí tovaru. Namietal colnú expertízu. Bola mu odňatá možnosť konať pred súdom a to tým, že nemohol navrhovať vykonanie dôkazov a uplatniť tak právo vyjadriť sa k skutkovým zisteniam a právnej stránke veci. Súd sa tiež náležite nevyporiadal s jeho námietkou ohľadne preklúzie.

Žalovaný orgán vo vyjadrení k odvolaniu zopakoval skutočnosti uvedené v rozhodnutiach a vyjadrení k žalobe. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Správca dane uplatnil pri vydaní rozhodnutia o pokute princíp objektívnej zodpovednosti, pretože správne delikty uvedené v § 41 zákona č. 10/2004 Z. z. sa začleňujú medzi správne delikty právnických osôb a fyzických osôb podnikateľov. Rozhodnutie Colného riaditeľstva SR bolo vydané a nadobudlo právoplatnosť za účinnosti zákona č. 511/1992 Zb.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk).

Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.01.2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy SR je Slovenská republika zvrchovaným, demokratickým a právnym štátom. Neoddeliteľným atribútom právneho štátu je aj správne súdnictvo.

? Ochrana verejných subjektívnych práv fyzických a právnických osôb zo strany správnych súdov má subsidiárny charakter vo vzťahu k ochrane, ktoré poskytujú orgánu verejnej správy. Preto fyzickú alebo právnickú osobu, ktorej práva boli porušené alebo ohrozené má sa prioritne domáhať ochrany svojich práv na správnom orgáne. Ak nedošlo k náprave a ochrane zo strany orgánov verejnej správy, je možné, aby fyzická alebo právnická osoba sa domáhala ochrany svojich práv na správnom súde. Vyplyva to z historicky daného a v Slovenskej republike ústavne garantovaného postavenia správneho súdnictva, ktorého úlohou nie je nahrádzanie kompetencií orgánov verejnej správy, ale zabezpečenie ich kontroly nezávislou súdnou mocou.

?

Podľa čl. 142 ods. 1 Ústavy SR súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon. Preskúmavanie zákonnosti rozhodnutia orgánov verejnej správy v intenciách čl. 46 ods. 2 Ústavy SR sa uskutočňuje podľa ustanovení druhej a tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

?

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

?

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

?

Na rozdiel od súdu konajúceho v občianskoprávných veciach, správny súd nie je súdom skutkovým.

?

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa ustálenej judikatúry správny súd vykonáva dokazovanie iba výnimočne, a to spravidla na verifikáciu už vykonaných dôkazov.

Preto neobstoí podľa názoru odvolacieho súdu námietka, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď nemohol súdu navrhnúť vykonanie dôkazov.

Senát najvyššieho súdu sa oboznámil so spisom správcu dane ako aj bývalého Colného riaditeľstva SR, napadnutými rozhodnutiami, spisom krajského súdu, rozsudkom krajského súdu, odvolaním a vyjadrením k odvolaniu, pričom zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 23.03.2006 v rámci daňového dozoru vykonali zamestnanci colného úradu v prevádzke odvolateľa „U Mariky“ v Rožňave, na ul. Jovickej miestne zisťovanie, o čom bola spísaná zápisnica. V priestoroch tejto prevádzky boli nájdené cigarety zn. SOHO v celkovom množstve 160 ks, na baleniach označené slovenskými kontrolnými známkami, pričom tieto kontrolné známky nevykazovali všetky grafické prvky v zmysle vyhlášky Ministerstva financií SR č. 182/2004 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o vyhotovovaní kontrolnej známky na označovanie spotrebiteľského balenia cigariet a o jej grafických prvkoch a údajoch. Žalobca, ktorý bol prítomný pri miestnom zisťovaní uviedol, že k predmetnému tovaru vie predložiť originálny doklad od dodávateľa GT Slovakia, s.r.o., Rožňava. Colný úrad cigarety zabezpečil rozhodnutím zo dňa 23.03.2006, č. 19468/2006-5684 Tr. 22/2006-5684. Dňa 01.04.2006 zamestnanci správcu dane zo zabezpečených cigariet odobrali vzorku kontrolných známk za účelom preverenia ich pravosti. Vzorky boli zaslané colnému laboratóriu na vykonanie odbornej expertízy. Vo výsledku odbornej expertízy - protokole o skúške zo dňa 14.12.2006, č. VOE-2815/06, ktorý bol Colnému úradu Košice, SCÚ Jablonov nad Turnou doručený dňa 21.12.2006 sa uvádza, že predložené kontrolné známky boli falzifikátmi kontrolných známk.

Rozhodnutím zo dňa 01.04.2011, č. 41593/2009 Colné riaditeľstvo SR podľa § 48 ods. 5 zákona SNR č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov potvrdilo rozhodnutie Colného úradu Košice zo dňa 01.10.2009, č. 171/41481/2009-5631-T, ktorým podľa § 41 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 331,93 € za spáchanie správneho deliktu podľa § 41 ods. 1 písm. a/ cit. zákona, ktorého sa žalobca dopustil tým, že dňa 23.06.2006 pri miestnom zisťovaní vykonanom v rámci výkonu daňového dozoru Colným úradom Košice v prevádzke daňového subjektu - „U Mariky“, Rožňava, ul. Jovická 23, skladoval 160 ks cigariet zn. SOHO na spotrebiteľskom balení cigariet označených falzifikátmi slovenských kontrolných známk.

Podľa § 44d ods. 1 zákona č. 106/2004 Z. z. v znení účinnom od 1.januára 2008, konanie o uložení pokuty právoplatne neukončené k 31.12.2007 sa ukončí podľa ustanovení zákona v znení účinnom od 01.01.2008 a na pokuty sa vzťahuje § 41 a § 41a zákona v znení účinnom od 01.01.2008, ak je to pre právnickú osobu alebo fyzickú osobu priaznivejšie.

Podľa § 9 ods. 5 cit. zákona, v znení účinnom v čase spáchania správneho deliktu, ak tento zákon neustanovuje inak (ods. 30), spotrebiteľské balenie cigariet označené poškodenou kontrolnou známkou, falzifikátom kontrolnej známky alebo kontrolnou známkou, ktorá nie je v súlade s týmto zákonom a všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa odseku 32, a spotrebiteľské balenie cigariet, ktorého označenie nie je v súlade s týmto zákonom a všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa odseku 32, sa na účely tohto zákona považuje za neoznačené.

Podľa § 41 ods. 3 cit. zákona v znení účinnom do 31.12.2007, ak colný úrad zistí v daňovom voľnom obehu predaj, ponúkanie na predaj, skladovanie alebo prepravu spotrebiteľského balenia cigariet, ktoré nie je označené v súlade s týmto zákonom a osobitným predpisom, uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá takéto spotrebiteľské balenie cigariet predala, ponúkala na predaj, skladovala alebo prepravovala, pokutu vo výške 50% dane pripadajúcej na zistené množstvo neoznačených tabakových výrobkov, najmenej však 331,93 €; základom dane pri cigaretách, ktoré nie sú označené kontrolnou

známkou a ktoré sa nedodávajú pod rovnakým obchodným názvom na daňové územie, je počet kusov cigariet v spotrebiteľskom balení cigariet a najpredávanejšia cenová kategória cigariet (§ 40 ods. 4) prepočítaná na počet kusov cigariet v spotrebiteľskom balení cigariet.

Podľa § 41 ods. 1 písm. a/ cit. zákona v znení účinnom od 01.01.2008 správneho deliktu sa dopustí právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, ak predá, ponúkne na predaj, skladuje alebo prepravuje spotrebiteľské balenie cigariet, ktoré nie je označené v súlade s týmto zákonom a osobitným predpisom.

Podľa § 41 ods. 2 písm. a/ cit. zákona v znení účinnom od 01.01.2008 colný úrad uloží pokutu za správny delikt podľa odseku 1 písm. a/ vo výške 50% dane pripadajúcej na množstvo cigariet v spotrebiteľskom balení cigariet, ktoré nie je označené v súlade s týmto zákonom a osobitným predpisom, najmenej však 331,93 €, a také spotrebiteľské balenie cigariet zabezpečí.

Subjektívna stránka správneho deliktu právnickej osoby a fyzickej osoby - podnikateľa nie je založená na báze zavinenia. Zavinenie sa teda neskúma, relevantná je len existencia protiprávneho stavu.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu v správnom konaní bolo nepochybne preukázané, že zo strany žalobcu došlo k spáchaniu správneho deliktu.

Odvolací súd nemohol akceptovať námietku žalobcu, že mal byť zbavený spod objektívnej zodpovednosti za správny delikt na základe liberácie. K tejto námietke súd poznamenáva, že liberačné dôvody musia byť zakotvené priamo v zákone. Zákon č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových v znení neskorších predpisov neupravuje inštitút liberácie.

Daňový subjekt v zmysle cit. zákona zodpovedá za výsledok, ktorý je protiprávny a ktorý vznikol hoci jeho neúmyselným konaním. Colné orgány v zmysle cit. zákona z úradnej povinnosti musia pristúpiť k uplatneniu zodpovednosti, ak zistia porušenie zákona č. 106/2004 Z. z.

Preto sa odvolací súd stotožnil so záverom krajského súdu, že žalobca nesie plnú zodpovednosť za to, že sa v jeho prevádzke v deň, keď bolo vykonané miestne zisťovanie nachádzali spotrebiteľské balenia cigariet, ktoré v zmysle § 9 ods. 5 zákona č. 106/2004 Z. z. sa považujú za neoznačené bez ohľadu na to, že žalobca preukázal spôsob ich nadobudnutia. Aj podľa názoru odvolacieho súdu okolnosti posudzovanej veci boli zo strany colných orgánov zohľadnené pri ukladaní pokuty, ktorá bola uložená v minimálnej výške stanovenej zákonom.

Odvolací súd nepovažuje za právne relevantnú ani ďalšiu námietku žalobcu, že súd sa nedostatočne vyporiadal s jeho námietkou preklúzie jeho zodpovednosti a aplikácie zákona SNR č. 511/1999 Zb. na jeho prípad. V danom prípade Colné riaditeľstvo SR vydalo ako odvolací orgán rozhodnutie dňa 01.04.2011, pričom predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.04.2011. Rozhodnutie bolo vydané za platnosti a účinnosti zákona SNR č. 511/1992 Zb., ktorý bol účinný do 31.12.2011. Zákon č. 563/2009 Z. z. nadobudol platnosť a účinnosť od 01.01.2012.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu, v danej veci nedošlo k preklúzii, pretože 5-ročná prekluzívna lehota uplynula podľa § 41 ods. 2 písm. b/ cit. zákona až 31.12.2011.

K námietke žalobcu, že mu bola odňatá ako účastníkovi konania konať pred správnymi orgánmi, túto námietku tiež považuje odvolací súd za irelevantnú. Colné laboratórium je Slovenskou akreditačnou službou akreditované na skúšanie. V zmysle osvedčenia SNAS č. S-132 Colné laboratórium je o.i. spôsobilé na grafickú diagnostiku kontrolných známk.

Je nevyhnutné uviesť, že dôkazné bremeno znáša daňový subjekt. Žalobca mal od 13.04.2006 vedomosť o tom, že kontrolné známky boli zaslané na expertízne skúmanie. Žalobca nepožiadala colný úrad ani Colné riaditeľstvo SR o vydanie kontrolnej známky za účelom vypracovania znaleckého posudku, ktorý

si mohol zaobstarat' a predložiť ako dôkaz colným orgánom.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu z vykonaných dôkazov nemožno mať pochybnosti o tom, že rozhodnutia colných orgánov o postihu žalobcu za správny delikt sú v súlade so zákonom.

? Ústavný súd SR už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 ústavy (i práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto základnému právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01), ako aj konkrétne procesné garancie v súdnom konaní. Obdobne čl. 6 ods. 1 Dohovoru zahŕňa „právo na súd“, to znamená právo začať konanie na súde v „občianskoprávných veciach“ ako jeden z jeho aspektov. K nemu pristupujú záruky ustanovené čl. 6 ods. 1 Dohovoru, pokiaľ ide o organizáciu, zloženie súdu a vedenie procesu. Kvalita procesu zahrnutá v práve na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru je zabezpečená zárukami procesného a inštitucionálneho charakteru (III. ÚS 136/03).

Ústavný súd SR tiež judikoval, že reálne uplatnenie a garantovanie základného práva na súdnu ochranu nielenže neznamená právo na úspech v konaní, ale ani nárok na to, aby všeobecné súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predpokladá účastník konania. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich (III. ÚS 369/2010- 12).

?

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu z ústavy ani Dohovoru nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01).

?

Aj Európsky súd pre ľudské práva, napr. v rozsudku z 21.01.1999 vo veci Garcia Ruiz v. Španielsko konštatoval, že podľa štandardnej judikatúry súdu reflektujúcej princíp riadneho chodu spravodlivosti musia súdne rozhodnutia v dostatočnej miere obsahovať dôvody, na ktorých sú založené : Povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vypriať sa s každým argumentom. Podľa rozsudku tohto súdu vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa.

?

Podľa názoru odvolacieho súdu, z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vypořiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v žalobe. V súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako prvostupňový ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

?

Preto, ak krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

?

Skutočnosť, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vypořiadal.

?

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovел a s prihladením na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

?

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ustanovení § 224 ods. 1 a § 250k O.s.p. tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému ich náhrada nepatrí zo zákona.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.